

er nogle andre, der måske har det lidt anderledes.

Kl. 17.05

Når hr. Thulesen Dahl ser på behovet for at foretage et indgreb og mener, at det skyldes løsgæthed i kommuner, der skal lægges sammen, at de vil skynde sig at tømme kassen, så vil jeg sige, at i det materiale, der er sendt ud til kommunerne, som vi også har fået i Folketinget, er der ikke belæg for den påstand.

Kommunerne er gjort op hver for sig. Hvis vi ser på stigningstakten i kommuner, der ikke sammenlægges, og sammenligner med kommuner, der sammenlægges, så er forskellen på den stigning, der er i de to kategorier, mindre end de udgifter, der er sat af til sammenlægning i de mindre kommuner, der går sammen i nye kommuner.

Så der er ikke belæg for det, må jeg sige til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

To ting: Det første, jeg vil sige, er, at jeg ikke er enig med hr. Ole Stavad, når han siger, at jeg skulle være tilfreds, bare jeg selv personligt er dækket ind, for så var demokratiet varetaget. Det kunne være lidt flatterende at tænke, at det skulle være sådan. Sådan føler jeg det faktisk ikke. Jeg føler, at demokrati er mere, end at jeg alene er dækket ind.

Det er også derfor, at jeg var glad for i december at være med til den diskussion, der gjorde, at vi jo gik fra en tekstanmærkning til en anden tekstanmærkning. Et eller andet sted er der jo heller ikke nogen af den øvrige oppositions medlemmer, der har kvitteret for, at der rent faktisk skete en ændring, og at denne ændring er til Folketingets fordel, fordi den med finansministerens ord under finanslovdebatten sikrer Folketingets Finansudvalg en mulighed for indsigt i, hvad der foregår, inden tingene bliver udmøntet, og dermed også en mulighed for, hvis der er et flertal, der er uenig med regeringen, at det flertal kan komme til orde.

Det andet, jeg vil sige, er, at de konkrete overskridelser skyldes ganske, ganske mange forskellige ting. Jeg er fuldstændig enig i, at sådan er tallene. De skyldes dels noget af det, jeg rejste som problemstilling – det kender jeg jo rent faktisk til, det ved jeg jo – dels skyldes de en række andre forhold. De skyldes også diskussioner om, hvad engangsbeløbene er i forbindelse med sammenlægningen osv.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg må sige til hr. Thulesen Dahl, at hvor man, vi kan sige opfører sig uklogt eller på et usagligt grundlag vil bruge pengene inden sammenlægningen, ved hr. Thulesen Dahl jo, at der er vi enige om, at der bør kunne reageres. Vi har stemt for den lov, der giver mulighed for det i forbindelse med anlægsinvesteringer osv., hvor vi kan se, at risikoen er størst. Så det er ikke det, vi taler om.

Det, vi taler om, er, at det bør være Folketinget, der får mulighed for at vurdere ministerens indstilling om et indgreb, inden det gennemføres, efter de helt sædvanlige regler og efter gældende lovgivning. Derfor kan vi altså ikke kvittere for, at hr. Thulesen Dahl har stemt for at sætte gældende lovgivning ud af kraft, nemlig at Folketinget skal godkende det i Finansudvalget og også med mulighed for at bringe det ned i Folketingssalen. Det er det, hr. Thulesen Dahl har bidraget til i den her sag.

Folketinget orienteres. Jeg vil godt sige, at jeg ikke tror, nogen kunne forestille sig, at en minister kunne komme uden om, selv om man havde et flertal sammen med hr. Thulesen Dahl, at underrette Folketinget om, hvad det er, ministeren beslutter sig for.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal jeg lige sige, at det, jeg forholder mig til, forholder jeg mig til på baggrund af spørgsmål. Så når hr. Ole Stavad siger til noget af det, jeg har sagt, at det ikke er det, vi taler om, så vil jeg bare sige, at jo, det gør vi i det omfang, jeg bliver spurgt om det og skal svare på det.

Med hensyn til formalia omkring indholdet her: Jeg synes, og der er jeg så uenig med hr. Ole Stavad, at der er stor forskel på, om vi blot bliver almindeligt underrettet, fordi vi hører om, at regeringen gør noget i medfør af en bemyndigelse, den har, og så det faktum, at vi har en tekstanmærkning, der beskriver, at inden regeringen udmønter en bemyndigelse, skal den orientere Folketingets Finansudvalg, og vi har finansministerens ord her fra talerstolen i forbindelse med finanslovdebatten for, at den orientering skal ske, så Finansudvalget kan nå at reagere, inden der sker noget.

Så hvis der er et flertal, der er uenig med regeringen, kan man nå at gå i gang, vi kan nå at effektuere den uenighed inden udmøntningen, altså inden bemyndigelsen er brugt. Det synes